

جو بایدن یک‌سال پس از ریاست‌جمهوری اقتصاد آمریکا را به کجا رسانده است؟

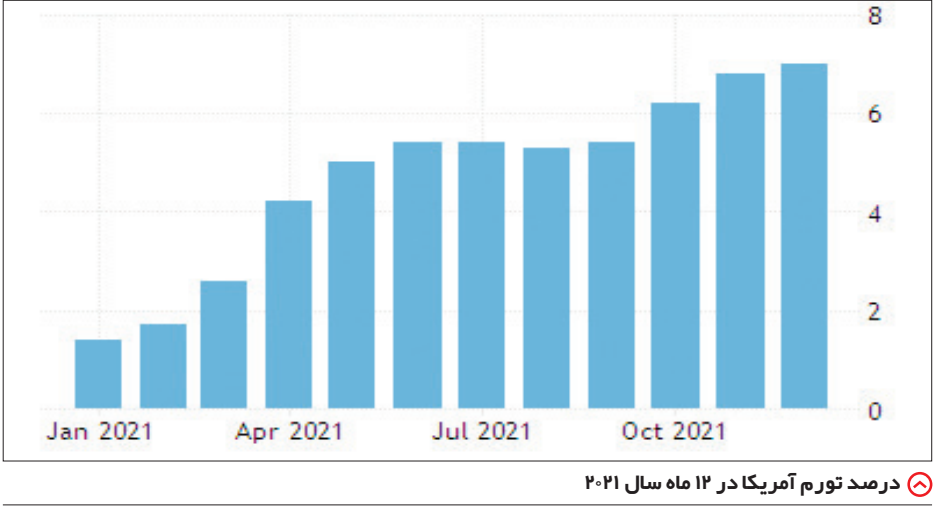
تورم: هدیه بایدن به شهروندان بزرگ‌ترین اقتصاد جهان

سویه امیکرون باعث کمبود کارکنان و تاخیر در ارسال کالاها به دست مشتریان شده است.

بحران زنجیره تامین در اقتصاد ایالات‌متحده

مجله بریتانیایی اکونومیست درباره اختلال زنجیره تامین که گریبانگیر ایالات‌متحده آمریکا شده است، می‌گوید که شرکت‌های کشتیرانی آمریکایی با کلیک روی چند دکمه، پس از هشت هفته کانتینرهایی مملو از کالا را از چین دریافت می‌کردند که برای استفاده در آمریکا آماده بودند اما اخیرا در مواجهه با این شرکت‌ها دچار دردرس بزرگی شده‌اند، زیرا برای دریافت سفارش‌های خود به زمان بسیار بیشتری نیاز دارند. این اتفاق در شرایطی رخ می‌دهد که بدون دریافت کالاهای جدید از چین و منابع دیگر هم‌اکنون نیز بنادر آمریکا از ازدحام شدید رنج می‌برند، زیرا هزاران کشتی برای انتقال محموله مشکل دارند. این مساله باعث شده کالاها در بازارهای محلی با تاخیر حدودا یک‌ماهه پس از ورود به بنادر آمریکا به دست مصرف‌کننده برسند. بنادر ایالات‌متحده ازجمله لس‌آنجلس، ساوانا، جورجیا و ایلینوی مملو از کانتینر هستند اما همچنان موادی که جایگاه کلیدی در تولید کالاهایی مانند تراشه‌ها دارند دست‌نیافتنی هستند. قیمت کالاها درحال افزایش است و برخی کارفرمایان برای یافتن کارگران غیرماهر نیز در تلاش هستند.

آمریکا بزرگ‌ترین بازار مصرف‌کننده در جهان است و بحران زنجیره تامین تنها یکی از دلایل آزاردهنده در اقتصاد آمریکا به‌شمار می‌رود. حالا پرسش این است که صرف‌نظر از هرگونه بهبود کوتاه‌مدت، پایان بازیایی در بازارهای ایالات‌متحده چه زمانی است؟ اکونومیست سه دلیل عمده را برای آن عنوان می‌کند: افزایش عرضه در بازار کار، کاهش روند تورم و کنترل محرک‌های اقتصادی که همگی باید دائما موردتوجه قرار گیرند.

📉 **درصد تورم آمریکا در ۱۲ ماه سال ۲۰۲۱**

گزارش

گزیده‌ای از نشست علمی «چشم‌انداز روابط ایران و روسیه در شرایط جدید» که هفته گذشته توسط موسسه مطالعات ایران و اوراسیا (IRAS) برگزار شد

روابط تهران- مسکوری ریل توسعه

مسکو به توسعه روابط اقتصادی با تهران «و همچنین» نقش پیدا کردن چین در روابط میان روسیه و ایران» می‌داند. کوژائف تأثیر این ارتقای روابط را در موضوعی مانند پیوستن ایران به سازمان همکاری‌های شانگهای می‌داند؛ سازمانی که تهران بیش از دو دهه خواهان پیوستن به آن بود. با وجود ابراز خوشبینی این کارشناس روس درباره روابط میان ایران و روسیه اما وی معتقد است ارتقای این روابط در حوزه اقتصادی با چالش‌های فراوانی روبه‌رو است، زیرا دو کشور هیچ کدام از فناوری و سرمایه لازم برای گسترش روابط اقتصادی دوجانبه برخوردار نیستند. پژوهشگر مرکز مطالعات خلیج‌فارس دانشگاه قطر اقتصادو تجارت روسیه را بسیار متاثر از روسیه توصیف کرده و گفت تجار و شرکت‌های روسیه نگرانی زیادی از تحریم‌های آمریکا دارند و به همین دلیل به‌سختی راضی به تجارت با ایران می‌شوند.

محمود شوری

محمود شوری، معاون موسسه مطالعات اوراسیا در این نشست روابط ایران و روسیه را یکی از بحث‌برانگیزترین موضوعات در یک دهه اخیر خواند و دلیل آن را نیز مشخص نبودن تکلیف‌افکار عمومی ایران با روسیه دانست. شوری معتقد است درحالی‌که جامعه ایران درباره غرب از سطحی آگاهی برخوردار است، اما درباره نوع رابطه با روسیه با تردید و ابهام درگیر است. این کارشناس مسائل روسیه بر این نظر است که بخشی از تردید و اختلاف‌نظرها پیرامون روابط دوطرفه به‌فضاسازی‌های رسانه‌ای بازمی‌گردد که باعث شده تا روابط تهران با مسکو به شکل منفصانه‌ای مورد بررسی قرار نگیرد. با این حال معاون موسسه مطالعات اوراسیای می‌گوید بخشی از مشکلات روابط دو کشور در روسیه نهفته است، زیرا در برخی مواقع مسکودست به اقداماتی می‌زند که طرف ایرانی انتظار آن را ندارد و این اقدام برای تحلیلگر ایرانی نیز قابل هضم نیست.

عبدالرسول دیوسالار

عبدالرسول دیوسالار که هم‌اکنون مدیر طرح امنیت منطقه‌ای در برنامه خاورمیانه دانشگاه اتحادیه اروپا (EUI) است و همزمان استاد میهمان در مدرسه عالی اقتصاد و سیاست میلان نیز به شمار می‌رود، دیگر سخنران نشست بود. او که دانش آموخته دکتری علوم سیاسی از دانشگاه تهران است، طی سال‌های ۱۳۹۴ تا ۱۳۹۷ پژوهشگر ارشد پژوهشکده مطالعات استراتژیک خاورمیانه بوده و تحقیقاتش را بررسی سیاست قدرت‌های بزرگ در خاورمیانه تمرکز داشته است. دیوانسالار در سخنان خود با تأکید بر آنکه منطق و تحلیل‌های استراتژیک درباره روابط ایران- روسیه را باید در دیدگاه‌های موجود در مسکو و تهران دید؛ از محدود شدن این

بخش دیگری منبع شر است، امکان‌پذیر نیست. سنایی در بخش مهمی از سخنان خود به تبیین و تعریف ماهیت روابط ایران و روسیه پرداخت؛ موضوعی که به‌نظر می‌رسد صحبت از آن در سال‌های اخیر دستمایه اشتباهات زیادی بوده است. به تعریف او روابط دو کشور بدون آنکه «اتحاد راهبردی» نام بگیرد باید در «شراکت» منحصr شود، زیرا «اتحاد» نه‌تنها در جهان فعلی چندان امکان انجام ندارد، بلکه کاربرد آن و انتشارش در رسانه‌ها تنها می‌تواند انتظارات میان افکار عمومی ایران و روسیه را افزایش دهد. سفیر سابق ایران در روسیه می‌گوید طی سال‌های ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۷ اسناد متعدّدو مهمی میان دو کشور امضا شده که تسهیل‌کننده نقش دو کشور بوده‌اند که یکی از آنها امضای موافقتنامه موقت تجارت ترجیحی با اتحادیه اقتصادی اوراسیا است. این کارشناس مسائل روسیه در بخش دیگری از سخنان خود به مسأله‌ای اشاره داشت که در دهه‌های اخیر بخش‌بزرگی از بدبینی افکار عمومی ایران به روسیه در آن ریشه دارد. این موضوع به‌همراهی روسیه با غرب در تصویب قطعنامه‌های شورای امنیت علیه تهران مربوط است که در برهه‌ای دشواری زیادی را برای ایران در حوزه بین‌المللی ایجاد کرد. به گفته استاد دانشگاه تهران تا پیش از سال ۲۰۱۳ روسیه در تصویب قطعنامه علیه ایران در شورای امنیت حضور داشته است، اما مسکو همزمان تلاش کرده از همراهی خود با کشورهای طراح قطعنامه‌ها برای تعدیل آنها استفاده کند. به گفته سنایی در پایان سال ۱۳۹۶ روابط میان دو کشور به سطحی رسید که روسیه برای اولین بار یک قطعنامه را به نفع ایران در شورای امنیت وتو کرد.

نیکلای کوژائف

یکی دیگر از میهمانان نشست مجازی موسسه ایراس نیکلای کوژائف بود؛ فردی که دارای سوابق و مطالعات گسترده‌ای در حوزه روابط ایران و روسیه است. او که هم‌اکنون دانشیار پژوهشی در مرکز مطالعات خلیج‌فارس دانشگاه قطر است؛ پیش‌تر طی سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۰۹ وابسته سیاسی سفارت روسیه در ایران بوده است. کوژائف همچنین دارای مدرک دکتری اقتصاد است و سابقه کار در دفتر اندیشکده کارنگی در مسکو را نیز دارد. کوژائف می‌گوید شرایط کنونی دارای فرصت‌های بسیاری برای بهسازی و افزایش روابط تهران-مسکو است، زیرا در حال حاضر رقابت روسیه-آمریکا و تنش چین-آمریکا به مرحله جدیدی رسیده، به گونه‌ای که دولت مسکو امیدبی به بهبود این وضعیت در آینده نزدیک ندارد و به همین دلیل تصمیم گرفته بر روابط خود با کشورهای آسیایی تمرکز کند. این پژوهشگر عوامل دیگری که می‌توانند در ارتقای روابط طرفین نقش داشته باشند را عواملی مانند «خروج آمریکا از منطقه»، «ویکرد جدید دولت رئیسی»، «حمایت سیاسی روسیه از ایران در مذاکرات برجام»، تمایل

محمدابراهیم رئیسی، رئیس‌جمهور ایران روز گذشته وارد روسیه شد. هیات عالی‌رتبه ایران که شامل حسین امیرعبداللهیان وزیر امور خارجه، جواد اوچی وزیر نفت و احسان خاندوزی وزیر امور دارایی و اقتصادی می‌شد در بدو ورود به مسکو مورد استقبال «نیکولای شولگنیف»، وزیر انرژی روسیه و رئیس روسی کمیسیون مشترک همکاری‌های اقتصادی ایران و روسیه و معاون وزیر خارجه این کشور قرار گرفت. عصر روز چهارشنبه نیز رئیسی و ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه با یکدیگر در کاخ کرملین دیدار کردند تا دیداری که بسیاری به آن چشم دوخته بودند بالاخره انجام شده و روابط ایران-روسیه وارد فاز جدیدی از همکاری‌های راهبردی شود. با توجه به ابعاد این سفر، پیش از انجام آن تحلیل‌های گسترده‌ای پیرامون آن صورت گرفت؛ تحلیل‌هایی که ضمن شفاف‌ساختن زوایای روابط تهران-مسکو و جزئیات قابل ارتقای آن خود دلیلی بر خاص بودن سفر رئیس‌جمهور به روسیه نیز به شمار می‌فتند. یکی از نشست‌های برجسته برگزارشده برای بررسی روابط ایران و روسیه دوشنبه هفته گذشته توسط موسسه مطالعات ایران و اوراسیا (IRAS) برگزار شد که در آن پنج تن از کارشناسان مسائل بین‌الملل به بیان نظرات خود پرداختند. در ادامه گزیده‌ای از سخنان کارشناسان حاضر در این نشست مجازی آمده است.

مهدی سنایی

مهدی سنایی در حوزه روسیه دارای سوابق زیادی است به گونه‌ای که وی از سال ۱۳۷۸ تا ۱۳۸۲ رابزن فرهنگی ایران در روسیه بوده و پس از بازگشت از مسکو در سال ۱۳۸۳ تنها مرکز مطالعات غیردولتی ایران در حوزه اوراسیا را با عنوان «ایران» تأسیس کرد. وی سپس در سال ۱۳۸۶ نیز دوره مطالعات روسیه در دانشکده مطالعات جهان دانشگاه تهران را پایه‌گذاری کرده بود. سنایی از سال ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۸ نیز به‌عنوان سفیر ایران در مسکو در حال خدمت بود. سنایی در این نشست در تحلیل جایگاه روابط ایران و روسیه در افکار عمومی گفت این روابط در سال‌های اخیر به موضوع عمده رسانه‌ها و افکار عمومی تبدیل شده است. سفیر سابق ایران در روسیه معتقد است یکی از مشکلات موجود در روابط تهران با مسکو به دوقطبی‌سازی در سیاست خارجی ایران مربوط است، زیرا در جامعه ایران نسبت به سیاست خارجی دو نگاه «ستیزش» یا «پرسش» وجود دارد، به گونه‌ای که یا به‌صورت مداوم از قابل اتکا بودن به یک کشور صحبت می‌شود یا با کشور دیگری ستیز کامل وجود دارد. این استاد دانشگاه تهران می‌گوید چنین دوقطبی‌هایی مربوط به قرن نوزدهم و دیگر تصور اینکه یک بخش از دنیا منبع خیر و